

ftaa paa Dagsordenen, og ere beredte til at famarbejde med enhver Regjering. Ja, stod det deri, da var det noget ganske Andet; har det været Deres Hensigt, mine Herrer, at udtrykke noget Saadant, beder jeg Dem at forandre Ordene paa en faadan Maade, at det kan ses. Der er endvidere reist en Indvending mod, at vi stemme imod dette Adresseforflag, idet der er sagt, at vi derved ville paatage os et Medansvar for de Følger, der muligvis ville komme. Ja, mine Herrer, jeg er ikke saa lykkelig at være i en faadan Stilling, at jeg kan sige: „Stemmer ikke!“ af Hensyn til det Forhold, hvori jeg staar andet Steds i Verden. Jeg anser det, naar en faadan Sag ligger for, for min utvivlsomme Pligt at give en klar og bestemt Udtalelse om det, som jeg stemmer over, og hvorfor jeg siger Nei; det er, fordi jeg ikke finder denne Adresses Indhold overensstemmende med de faktiske Forhold, og fordi jeg ikke finder dens Form af en faadan Bestaffenhed, at jeg kan anbefale den, og fordi jeg overhovedet ikke tror, at der ved Indgivelsen af en faadan Adresse, af en Adresse i denne Form og paa denne Tid, kan slaas nogen Bro over til bedre Tilstande. Naar jeg har den Overbevisning, at det ikke naas, at Indgivelsen af en faadan Adresse langt mere vil gjøre Staden end Gavn, siger jeg, at jeg kan ikke Andet end stemme imod den.

Buff: Jeg ønsker kun at gjøre en ganske kort Bemærkning, inden vi slutte, da jeg antager, at vi skulle slutte Forhandlingen i dette Mode, og det er den, at naar der fra flere Talere er blevet fortolket og udvirket, at i denne Adresse er der indrømmet Dit og indrømmet Dat, og det skulde forstaaes saaledes og det saaledes, saa vil jeg for mit personlige Vedkommende sige, at naar jeg har været Medforslagsstiller til denne Adresse og naturligvis agter at stemme for den, er det i fuldstændig Konsekvens med hele Venstres Politik fra 1870 til Dato, og jeg vil ikke have, at min Stilling i nogen Maade skal kunne misforstaaes eller skal opfattes, som om jeg vilde slaa ind paa noget Nytt, hvad jeg heller ikke kan forstaa, at man har faaet ud af den ærede Ordførers Udtalelse. Efter de Fortolkninger, vi have faaet fra anden Side, vedkjender jeg mig imidlertid det Standpunkt, hvorpaa jeg hidtil har staaet som Medlem i denne Sal, og jeg ønsker derfor for mit Vedkommende at sige, at paa den Maade har jeg forstaaet Adressen, og paa den Maade stemmer jeg for den, og det er ogsaa mine Menings-

fællers Mening, der ere Medforslagsstillere af den.

Thomsen: Jeg opfatter de Udtalelser, der kom frem fra det ærede Medlem, som en Stadseftelse af det, som jeg havde fremsat som min Anskuelse, at de Anskuelse, der ere gjort gjældende af det ærede Medlem fra Viborg (Klein) ikke skulde finde sit Udtryk i Adressen.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Holstein): Selvfølgelig er det, vi her sige, i fuldstændig Overensstemmelse med Venstres Politik i alle de Aar, men det er ikke i Overensstemmelse med alle de Fordreielser af Venstres Politik, som det er faldet Høre eller en Del af Aviserne ind at brede ud i Befolkningen, det er det ikke. Det, vi sige her, er det Samme, som der altid er forlangt, at en Regjering for at kunne fremme Landets Vel og Interesser bør kunne arbejde sammen med Rigsdagen, med andre Ord være en grundlovmæssig Regjering. Det er aldrig nogenfinde paastaet fra dette Things Side, at en Regjering skulde kunne være grundlovmæssig, naar den ikke skulde kunne arbejde sammen med Landstinget, det er en Ting, der er lagt ind, det er af disse sofistiske Fordreielser, man bruger, naar alle Argumenter slippe op i en saa slet Kamp som den, der er ført i lang Tid. Til det ærede Medlem, som nu igjen troede i det ærede Medlems fra Ribe (Buffs) Udtalelse at kunne finde et Tilhold for sin Betragtning, skal jeg gjøre gjældende, at det, han savnede, staar tydelig og klart i Adressen. Han jagde: Hvor staar det, at Folkethinget vil opgive sin Modstand imod Lovforslagenes Behandling, hvor staar det, at naar Folkethinget faar en Regjering, der er i Stand til at arbejde og fremme Sagerne, vil det arbejde med den? Det staar paa Side 2 i det Blad, det ærede Medlem har haft i Haanden hele Tiden. Der staar: „Med en Regjering, der har Villie og Evne til at famarbejde med Rigsdagen og formaar at fremkalde en samstemmende Beslutning af alle Statsmagterne, der kræves til enhver Lov og Bevilling, er Folkethinget villigt til at forhandle“. Og der staar endvidere: „Thinget vil for at naae dette Resultat af de nu igjennem saa mange Aar ophobede Lovarbejder gaa saa vidt i Smødekammen, som dets Overbevisning om Fædrelandets Larm, Statskassens Evne og Folkets Ret tillader. Store Opgaver, der hidtil ere standsede af den politiske Konflikt, vente paa deres Løsning“ osv. Staar det ikke her klart og tydeligt nok? Men hvad er saa det, det ærede Medlem savner?